

afgørende Synspunkt bliver dog dette, at Forpligtelsen paatages ifølge Statens egen fri Vilje og har bestemte, i Hensynet til denne Selvbestemmelsesret begrundede Begrænsninger.

I Overensstemmelse hermed er det ifølge Forbundspagten for det første en frivillig Sag, om en Stat ønsker at tiltræde eller ej, dog at Artikel 16, 1. Stk. ved Anvendelsen af økonomiske Tvangsmidler ogsaa inddrager Stater, som ikke er Medlemmer af Forbundet, ligesom Artikel 17 overfor saadanne Stater foreskriver en Fremgangsmaade, der under visse Omstændigheder vil udøve en Tvang mod dem til i Anledning af en opstaaet Strid at paatage sig Forpligtelserne som Forbudsmedlemmer for dette enkelte Tilfælde.

Endvidere staar det ifølge Artikel 1, 3. Stk., ethvert Medlem frit for at udtræde af Forbundet efter at have givet et forudgaaende Varsel af 2 Aar, dog under Forudsætning af, at alle dets mellemfolkelige Forpligtelser, derunder indbefattet Forpligtelser ifølge Forbundspagten, er opfyldt paa Tidspunktet for dets Udtræden. Hvem der skal afgøre, om disse Forpligtelser paa det paagældende Tidspunkt er opfyldt, siger Bestemmelsen ikke. Det kan derfor i denne Henseende være et Spørgsmaal, hvorvidt de enkelte Medlemmer praktisk taget har bevaret en fuldkommen Frihed til at udtræde af Forbundet. Principielt er Retten dertil imidlertid anerkendt.

Bortset fra den frivillige Udtræden kan ifølge Artikel 16, 4. Stk., ethvert Forbundsmedlem, som har krænket nogen Forbundsforpligtelse, udelukkes af Forbundet ved en Beslutning af alle de andre Forbundsmedlemmer, som er repræsenteret i Raadet, en Bestemmelse, der iøvrigt ikke ganske synes at harmonere med Reglerne om Adgangen til Forbundet ifølge Art. 2, 2. Stk., hvorefter et Samtykke af to Tredjedele af Delegeretforsamlingen udkræves dertil. Ogsaa paa Grund af sin Vigtighed for det enkelte Forbundsmedlem burde Spørgsmaalet om Udelukkelse hensky-

des til en kvalificeret Majoritet indenfor Delegeretforsamlingen.

Naar Ændringer i Forbundspagten er vedtaget paa den i Art. 26, 1. Stk., omhandlede Maade, staar det ifølge Artiklens 2. Stykke ethvert Forbundsmedlem frit for ikke at antage saadanne Ændringer, i hvilket Tilfælde det imidlertid ophører at være Medlem af Forbundet.

Ogsaa den indre Uafhængighed (Autonomi) tilsikres Forbundsmedlemmerne. Artikel 10 begrænser Garantien for Forbundsmedlemmernes territoriale Integritet og bestaaende politiske Uafhængighed til at gælde mod Angreb *udefra*, saaledes at der ikke er hjemlet nogen Ret til at blande sig i de enkelte Staters indre Forhold. Hvis en opstaaet mellemfolkelig Tvist henvises til Raadet, og den ene af Parterne hævder, samt Raadet anerkender, at Striden angaar et Spørgsmaal, som ifølge mellemfolkelig Ret alene henhører under denne Parts egen Myndighed, skal Raadet efter Artikel 15, 8. Stk., fastslaa dette Forhold i sin Beretning uden som i andre Tilfælde at foreslaa nogen Løsning.

6. Forbundets Organer.

Forbundet har 3 Hovedorganer, nemlig Delegeretforsamlingen (*Assemblée*) bestaaende af Repræsentanter for de enkelte Forbundsmedlemmer, som hver raader over en Stemme og ikke kan have mere end 3 Repræsentanter, Raadet (*Conseil*), der indtil videre bestaar af 9 Medlemmer, samt et fast Sekretariat (*Secrétariat permanent*).

Medens Grundsætningen om Staternes mellemfolkelige Ligeberettigelse er fastholdt ved Sættelsen af Delegeretforsamlingen, der iøvrigt som den, der nævnes først i Forbundspagtens Artikel 2 og 3, maa anses som det højeste Organ for Folkenes Forbund (saaledes ogsaa den som **Bilag 6** i danske Oversættelse vedlagte, af den britiske Regering Parlamentet i Juni 1919 forelagte, officielle Kommentar), gælder noget andet om Raadet. Dette skal efter Artikel 4 bestaa af Repræsen-